

**Ethica Amoris, Sive Theologia Sanctorum, Magni
Praesertim Augustini, Et Thomae Aquinatis**

Circa Universam Amoris & Morum Doctrinam, Adversus Novitias Opiniones
Strenuè propugnata, Et In Materiis Principaliter Hodie Controversis
Fundamentaliter discussa

De Sacramentis In Genere Et Specie - Libros Octo Complectens

Henricus, de Sancto Ignatio

Leodii, 1709

Caput 9. Referuntur variæ formæ, de quorum valore dubitare quis posset.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73212](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73212)

Trinitatem, five potius aliquid unum, quam trinum. Vox autem *in nomine* ter repetita, non magis significat unum nomen, quam trinum.

- 81 In contrarium tamen est communis sententia, teste Leandro q. 15. quam Farvacius de Bapt. c. 3. q. 5. questiuone. 5. confutare dicit ex eo quod in veteri forma benedictionis Baptisterii (quam exhibet ex Severo Patriarcha Alexandrino) ter olim repetita fuerint verba *in nomine*. Sed quid inde? Fateor hinc quidem colligi quod trina repetitio verborum *in nomine* non necessario designet naturam divinam Trinitatem; sed non ideo designat unitatem, potius quam Trinitatem.
- 82 At (inquit) validus est Baptismus, si quis dicat: *Baptizo te in nomine Dei Patris, Dei Filii, Dei Spiritus sancti*. Fateor: sed hoc ideo, quia naturam divinam unitas satis exprimitur per *in nomine* numero singulari semel expressum.
- 83 Propterea Baptismus (de quo questio) mihi videtur anceps & dubius, ideoque sub conditione repetendus: Neque enim dubium submouet ordo Baptismi conscriptus a Severo Alexandrino, in quo haberi dicitur hæc forma, *baptizatur talis N. in nomine Patris amen. in nomine Filii amen. Et Spiritus sancti ad vitam seculi seculorum*; utpote quæ non videtur irrefragabilis esse authoritatis, uti nec forma Nestorianorum, qui in Palæstina ter repetere dicuntur *in nomine*. Unde non solus Bonacina invalidum censet ejuemodi Baptismum; sed & Antonius Coronius celebr. Controv. l. 2. Controv. 2. cap. 1. Filiucius tr. 2. n. 62. Neesen tr. 2. de Bapt. dub. 5. alique plures a Bonacina relati, sicut & a Dicaltillo de Bapt. disp. 1. dub. 5. n. 96.
- 84 Sequitur 3°. non valere Baptismum, sub hæc forma collatum: *Baptizo te cum Patre, & Filio, & Spiritu sancto*. Quia in ea forma non exprimitur divina naturam unitas, nec valet Baptismus nisi collatus evangelicis verbis, *in nomine Patris, & Filii, & Spiritus sancti*, quibus & naturam unitas, & Personarum Trinitas distinctè exprimitur.
- 85 Nec dicas cum Comitolo l. 1. respons. q. 9. has voces, *baptizo te cum Patre*, &c. æquipolentes esse cum illis, *in nomine Patris*, &c. contrarium enim constare videtur ex hoc quod per priores distinctè non exprimitur naturam unitas, uti per posteriores.
- 86 Sequitur 3°. non valere Baptismum collatum *in nomine primæ, secundæ, & tertie Personæ*. Quia in ea forma tres Personæ non exprimitur suo propriis nominibus personalibus, id est significandis proprietates personales singularum Personarum.

CAPUT IX.

Referuntur varie formæ, de quarum valore dubitare quis possit.

- 87 Prima forma est illius Sacerdotis, qui, ut referunt cap. retulimus de Baptismo, ex Latina Lingua imperitia, baptizabat dicendo: *Baptizo te in nomine Patris, & Filii, & Spiritus sancti*. Respondet Papa Zacharias, Baptismum esse validum. Quia ex circumstantia notæ prohibitæ & imperitiæ satis apparet, tres Personas SS. Trinitatis designari verbis illis.
- 88 Quod si ex malitia, non ex imperitia, sic aliquis baptizaret, idque ex circumstantiis appareret, certe verba illa neque per se sumpta, neque ex circumstantiis haberent sensum à Christo intentum. Ideoque videretur Baptismus, vel dubius, vel nullus, ut indicat Coninck hinc q. 6. n. 7.
- 89 Secunda est Carbonariae Leodiensis, lingua corrupta Leodiensis sic baptizantis: *Esan j'et baïse à*

nos des Pere, & des Filz, & des saint Espris. Cum enim vox gallica *des* sit apud Gallos pluralis numeri, Carbonaria illa baptizare videtur *in nomine Patrum, & Filiorum, & Spirituum sanctorum*. Respondeo tamen cum Marchantio resol. Pastor. de Sacram. tr. 1. c. 2. n. 1. Baptismum esse validum. Quia ex circumstantiis, & patrio modo loquendi itarum mulierum, satis apparet per corruptum illum loquendi modum non variari sensum à Christo intentum.

Tertia est hæc: *Ego te baptizo in nomine Patris, & sanctæ Crucis, & Spiritus sancti*. Hanc formam à Suarez non pene rejicit censet Gobat hinc n. 90. Quia per sanctam Crucem satis à Christianis intelligitur Christus. Valet autem hæc forma: *Ego te baptizo in nomine Patris, & Christi, & Spiritus sancti*. Nichilominus respondeo non valere. Quia per sanctam Crucem distinctè non exprimitur persona Filii.

Quarta hæc est: *Ego te baptizo in nomine Patris, & Filii, & Spiritus sancti, & beatæ Virginis*. Ejus valorem pendere censet ab intentione Ministri. Valet enim, si illa additione solum petat intercessionem B. Virginis, vel solum intendat ipsam honorare honore ipsi d. bito. Secus si baptizare intencat in nomine B. Virginis, sicut in nomine Patris, & Filii, &c. Quia una sit natura Virginis, & Patris, &c. sicut una est natura Patris & Filii. Talis enim non intendit facere quod Christus intendit, & Ecclesia facit. Ita ferè S. Thomas q. 60. a. 8.

Quinta hæc: *Ego intendo te baptizare in nomine Patris, & Filii, &c.* Non valet, quia iammetipsum exprimat intentionem, non exprimit actum baptizandi, ejus expressio secundum decretalem Alexandri III. & iocundum Florentinum in instruct. Armen. necessaria est.

Sexta hæc: illius Sacerdotis, qui verè intendens baptizare, loco *Ego te baptizo*, per indeliberatum linguæ errorem dixit: *Ego te baptizo in nomine Patris, &c.* Valida fuit, nec repetenda. Quia mutatio unius literæ in aliam per inadvertentiam facta, in mente audientium gignere non potuit sentium substantialiter diversum à sensu Christi & Ecclesiæ, magis quam in primo & secundo casu supra. Non magis item, quam in casu quo per vitium linguæ Sacerdos, vel addit, vel omisit unam syllabam, v. g. dicendo: *Ego te baptizo in nomine Patris, &c.* Non magis denique quam in casu quo Sacerdos in Consecratione per linguæ crassitiam dicit: *Hoc est corpus meum*. De syllabam unam omittentibus, seu syncopeantibus ex linguæ vicio, notanda sunt verba Doctoris subtilis in 4. d. 3. q. 2. *Si subtrahatur (inquit) aliqua syllaba per synopen, non propter hoc destruitur forma. Non enim voluit Deus hominem omnino determinare ad verba in Sacramentis, ultra illum modum, quo verba sufficiunt ad exprimentum conceptum; sed cum synopa bene intelligit audiens conceptum loquentis. Nec audeam dicere, quod non vitans eam, peccat mortaliter, si non vitat ex contemptu, sed ex quadam infirmitate, vel inconsideratione humana, qua non præcavet omnibus, quantum possit.*

Septima hæc: *Ego te christizo, vel christiani*. 94 seu *Christianum facio in nomine Patris, & Filii, &c.* Non valet. Quia non exprimit actum abluendi.

CAPUT X.

Minister Baptismi.

DE eo can. constat de Consecr. dist. 4. sic statuitur: *Constat Baptisma solis Sacerdotibus esse tractandum, ejusque ministerium nec ipsi Diaconis explere est licitum, absque Episcopo, vel Pres-*